

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **K. B.**
zastoupen Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou, advokátkou
sídlem Krátký lán 138/8, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2024, č. j. MSK 154221/2023, o dopravním
přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Kopřivnice rozhodnutím ze dne 5. 10. 2023, č. j. 118673/2023/MaVe, (dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se měl dopustit tím, že jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. Peugeot Expert, RZ: X, nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.

Shodu s prvopisem potvrzuje I.Ch.

2. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojila právnická osoba POSPA Investment a. s., IČO: 28215222 (dále jen „POSPA“), odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 9. 1. 2024, č. j. MSK 154221/2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“ nebo „s. ř.“).
3. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobce žalobou.

II. Skutečnosti zjištěné ze správního spisu

4. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že v řízení před správním orgánem I. stupně jednal žalobce sám, všechny písemnosti byly žalobci doručovány poštou, žalobce zásilky osobně přebíral. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno do vlastních rukou žalobce dne 9. 10. 2023. Žalobce byl poučen o tom, že lhůta k podání odvolání činí 15 dnů od doručení rozhodnutí.
5. Dne 24. 10. 2023, tedy v poslední den lhůty k podání odvolání, bylo správnímu orgánu I. stupně z datové schránky společnosti POSPA doručeno podání označené jako Odvolání (dále jen jako „odvolání POSPA“). V podání byla společnost označena jako zmocněnec a žalobce jako zmocnitel. Podání obsahovalo následující text: *„Tímto podáváme odvolání proti meritornímu rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice, které je označeno č. j. 118673/2023/MaVe, spis. zn. OSČ-23065/2022-17, ze dne 5. 10. 2023. Avizujeme, že podané odvolání bude ve lhůtě 30 dnů doplněno o námítky a plná moc bude také předložena.“*
6. Správní orgán I. stupně dne 30. 10. 2023 vyzval společnost POSPA, aby předložila písemnou plnou moc k zastupování žalobce v dané věci, která bude obsahovat podpis zmocněnce a zmocnitele v souladu s § 33 správního řádu. Stanovil k tomu lhůtu 5 dnů od oznámení této výzvy. Výzva byla společnosti POSPA doručena dne 3. 11. 2023.
7. Žalobce dne 30. 10. 2023 zaslal správnímu orgánu I. stupně ze své datové schránky dokument, jehož obsah se plně shodoval s odvoláním POSPA (dále jen „odvolání ze dne 30. 10. 2023“).
8. Společnost POSPA na výzvu žalovaného nijak nereagovala, zmocnění nedoložila.
9. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání POSPA zamítl jako nepřipustné podle § 92 odst. 1 správního řádu, protože dospěl k závěru, že bylo podáno osobou k tomu neoprávněnou.
10. Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 1. 2024, č. j. MSK 6309/2024, zamítl odvolání podané z datové schránky žalobce jako opožděné. Toto rozhodnutí není předmětem této věci.

III. Žaloba

11. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný měl považovat odvolání POSPA za přípustné. Odvolání POSPA bylo sice podáno zástupcem, který nepředložil plnou moc, a to ani k výzvě správního orgánu, ale bylo podepsáno samotným žalobcem, neboť bylo podáno z jeho datové schránky.
12. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 140/2018–28, podle kterého postačuje již správnímu orgánu doručené podání podepsat tak, že se účastník řízení dostaví osobně a podání podepíše. Dále pak žalobce

odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017–33, podle kterého je třeba pokračovat v řízení před soudem i tehdy, nebyla-li doložena plná moc k zastupování, ale žaloba byla podepsána jak žalobcem, tak zástupcem, a v tom případě je soud povinen nadále jednat přímo se žalobcem. Žalovaný tak měl na žalobce hledět jako na nezastoupeného a pokračovat v jednání přímo s ním.

13. V závěru žaloby navrhl žalobce napadené rozhodnutí zrušit.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že žalobce podle něj není k podání aktivně legitimován, neboť nebyl účastníkem řízení o nepřipustném odvolání.
15. Podle žalovaného nemůže obstát tvrzení, že žalobce podal odvolání sám prostřednictvím datové schránky společnosti POSPA. Podání z datové schránky třetí osoby lze účinně učinit jen s připojením elektronického podpisu toho, kdo podání činí. Podané odvolání z datové schránky žalobce sice bylo řádné, avšak s ohledem na odvolací lhůtu opožděné. Podle žalovaného se nemohlo jednat ani o doplnění vadného podání podle § 37 odst. 4 správního řádu, když z povahy věci lze doplnit pouze podání vlastní, ne cizí.
16. Žalovaný dále uvedl, že postup žalobce vykazuje znaky obstrukce a postrádá smysl. Pokud se žalobce rozhodl být dále nezastoupen, měl tuto skutečnost správnímu orgánu sdělit a podání odvolání potvrdit. Nyní se žalobce domáhá toho, že jeho procesní postup měl být pochopen tak, že své podání podal z datové schránky společnosti POSPA on sám a podáním ze své schránky je podepsal. Podle žalovaného je takové jednání zjevným zneužitím práva. Zároveň je žaloba vnitřně rozporná, protože v části II. obsahuje tvrzení o tom, že žalobu podal prostřednictvím datové schránky společnosti POSPA žalobce sám, a následně v části IV. o tom, že byla podána zástupcem.

V. Replika žalobce

17. Žalobce v replice ze dne 12. 3. 2024 uvedl, že byl k podání žaloby aktivně legitimován proto, že odvolání z datové schránky společnosti POSPA podal on sám a v konečném důsledku je to právě žalobce, kdo je na svých právech zamítnutím odvolání krácen ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Podle žalobce žalovaný pochybil, pokud posuzoval odvolání ze dne 30. 10. 2023 jako nové, samostatné odvolání, přičemž se jednalo o předložení původního podání s odstraněnou vadou.
18. Žalobce namítal, že je zcela bez významu, zda se nahlíží na odvolání ze dne 30. 10. 2023 jako na potvrzení odvolání POSPA ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, nebo jako na odstranění vady podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu. Oba právní pohledy totiž vedou ke stejnému závěru: odvolání bylo doplněno o podpis samotného účastníka řízení, a tedy bylo řádné a meritorně projednatelné.
19. Dále nesouhlasil se závěry žalovaného, že nelze doplňovat odvolání podané třetí osobou. V rozsudku ze dne 5. 8. 2022, č. j. 10 As 346/2021–38, Nejvyšší správní soud posuzoval situaci, kdy žaloba byla podána z datové schránky nezmocněného subjektu (společnosti s ručením omezeným). V tom se zcela shoduje s nyní souzenou věcí, kde akciová společnost, která podala jménem žalobce odvolání, také nebyla řádně zmocněna. Nejvyšší správní soud však učinil výslovný závěr, že vadu bylo možné na základě výzvy soudu odstranit doplněním

podpisu samotného účastníka řízení nebo jeho oprávněného zástupce, jehož plná moc již předložena byla. „Krajský soud obdržel nepodepsanou žalobu, v níž se stěžovatelka domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného. K žalobě byla přiložena plná moc udělená advokátu JUDr. Emilu Flegelovi. Žaloba byla odeslána z datové schránky advokátní kanceláře. [...] NSS souhlasí s tím, že nepodepsaná žaloba odeslaná z datové schránky advokátní kanceláře byla podáním ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. neobsahujícím podpis. Nedostatek podpisu je však odstranitelnou vadou podání (rozsudky NSS ze dne 26. 11. 2009, čj. 6 Azs 29/2009–59, či ze dne 2. 2. 2021, čj. 1 Azs 360/2020–54). Krajský soud měl proto vyzvat stěžovatelku prostřednictvím zástupce k doplnění podpisu žaloby. Možností k tomu měl hned několik, jak vyplývá z popisu komunikace soudu s účastníky v bodech [14] až [18] tohoto rozsudku. Tento postup se pak zcela nabízel již v prvním usnesení, v němž byla stěžovatelka vyzvána k odstranění nedostatků žaloby. Stěžovatelka mohla na základě výzvy soudu sama či prostřednictvím zástupce žalobu dodatečně podepsat, čímž by byla vada zhojena.“ Žalobce přesně tímto způsobem postupoval. Jediným rozdílem je, že žalobce ve věci nyní souzené odstranil vadu dokonce dříve, než správní orgán vůbec vydal výzvu k odstranění vady podání.

20. Obdobné závěry lze shledat v nálezu Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2022, č. j. III. ÚS 2373/21. Dle závěru Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu a správnímu trestání č. 121/2012, „pro potvrzení nebo doplnění podle § 37 odst. 4 věty druhé správního řádu již není třeba opakovaně učinit podání znova, ale lze jej pouze stvrdit podpisem osobně u správního orgánu, případně jiným způsobem odstraňujícím možnou pochybnost o autenticitě původního podání.“ Došlo tedy k situaci, kdy odvolání bylo podáno zástupcem, který nepředložil plnou moc, avšak bylo podepsáno samotným účastníkem řízení, jehož podpis byl (dříve, než vůbec počala plynout lhůta k odstranění vady podání) pod podání odvolání doplněn. Taková situace je judikaturou předvídaná, takové podání je platné a řádné, správní orgán však nadále jedná přímo s účastníkem řízení.
21. Jak přitom konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017–33 [publ. 3860/2019 Sb. NSS], „Pro úplnost rozšířený senát uvádí, že bude-li žaloba podepsána jak zmocnitelem, tak zmocněncem a zmocněnec na výzvu soudu k předložení plné moci nereaguje, soud v řízení dále postupuje, jako by účastník zastoupen nebyl. To v žalobním řízení mimo jiné znamená, že soud bude jednat přímo s žalobcem.“
22. Tyto závěry jsou v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2012, sp. zn. I. ÚS 2522/10, dle kterého „Není-li tato plná moc soudu předložena, soud na základě ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř. učiní vhodná opatření, aby tuto vadu odstranil. Nedojde-li ke konvalidaci, soud postupuje podle stadia řízení. V zásadě platí, že nedoložení plné moci zmocnitelem nebo zmocněncem nevede k zastavení řízení, nýbrž soud bude nadále jednat pouze s účastníkem řízení. Poněkud odlišná je situace, kdy podá žalobu (návrh na zahájení řízení) zmocněnec. V tomto případě záleží na tom, zda byla či nebyla žaloba podepsána kromě zmocněnce také účastníkem řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2001 sp. zn. 29 Cdo 2352/2000, uveřejněné v časopise Soudní judikatura pod č. 60/2002). Je-li podání, jímž se zahajuje řízení, podepsáno i účastníkem řízení (osobou, jejímž jménem ten, kdo vystupuje jako zmocněnec, v řízení jedná), pohlíží soud nadále na uvedeného účastníka jako na osobu, jež v řízení zastoupena není. Je-li ovšem takové podání podepsáno jen tvrzeným zástupcem účastníka, vede okolnost, že se uvedený nedostatek podmínky řízení nezdařilo odstranit, k zastavení řízení“. Odvolání POSPA bylo podáno zástupcem, který nepředložil plnou moc. Ve lhůtě k odstranění vady podání (resp. ještě před vydáním výzvy k odstranění vady podání) však byla tato vada odstraněna tím, že žalobce doplnil pod odvolání svůj podpis tím, že jej odeslal ze své datové schránky, a to

zároveň při zachování lhůty dle § 37 odst. 4 správního řádu. Odvolání tedy bylo podepsané samotným účastníkem řízení. Bylo tedy způsobilé zahájit odvolací řízení, avšak s tím, že žalovaný měl nadále jednat se samotným účastníkem (žalobcem). Vadu bylo možné odstranit buď předložením plné moci, nebo doplněním podpisu pod podání. Právě to žalobce učinil, když odvolání odeslal ze své datové schránky.

23. Žalobce uzavřel, že odvolání sice bylo podáno zástupcem, který neprokázal své oprávnění k zastupování, avšak ve lhůtě k odstranění vady podání (resp. před vypravením této výzvy) žalobce připojil pod odvolání svůj podpis tím, že jej zopakoval ze své datové schránky, čímž podání odvolání autorizoval a odstranil jeho vadu. Jeho věcnému projednání nic nebránilo. Zamítl-li jej žalovaný jako nepřipustné, pochybil; takové rozhodnutí by mohlo obstát jen tehdy, pokud by žalobce pod odvolání nedoplnil ani svůj podpis.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
25. Krajský soud se nejprve zabýval tím, zda byl žalobce k podání žaloby aktivně legitimován. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí, že kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Podle § 65 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí. O tento případ se v případě žalobce jedná. Vyřešení posuzované věci má na práva žalobce zásadní vliv, protože výsledek řízení ovlivní, zda lze na odvolání POSPA hledět jako na odvolání žalobce či nikoli, tedy zda bude odvolání žalobce meritorně projednáno či nikoli. Za této situace má krajský soud postaveno najisto, že žalobci svědčí aktivní legitimace k podání žaloby.
26. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
27. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání.
28. Žaloba **není** důvodná.
29. Krajský soud shledal, že se obdobnými otázkami jako v posuzované věci již soudy rozhodující ve správním soudnictví opakovaně zabývaly.
30. V rozsudku ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018-30, se Nejvyšší správní soud zabýval situací, kdy šlo o odpor podaný z datové schránky právnické osoby, avšak jménem fyzické osoby žalobce. V tomto případě dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že sice podání nesvědčila fikce podpisu, přesto však šlo o jednání přičitatelné dané právnické osobě. Správní orgány postupovaly správně, pokud odpor považovaly za podaný osobou neoprávněnou. „*Nejvyšší správní soud dále zvažoval, komu tedy toto (s ohledem na výše uvedené) procesně vadné podání*

mělo být přičteno s ohledem na probíhající správní řízení. Dospěl přitom k závěru, že toto podání mělo být přičteno společnosti ODVOZ VOZU, s níž žalovaný následně správně jednal, i když tomuto podání nesvědčila fikce podpisu dle zákona o elektronických úkonech. Za určující totiž Nejvyšší správní soud považuje to, že dotyčná zpráva obsahující odvolání byla zaslána z datové schránky této společnosti, která má v souladu se zákonem o elektronických úkonech za povinnost řádně tuto datovou schránku využívat a zabránit zneužívání datové schránky, resp. přístupových údajů do datové schránky dle ustanovení § 9 odst. 2 tohoto zákona. Jinými slovy, pokud má někdo zřízenou datovou schránku, nese příslušnou odpovědnost za to, jaké podání je z takové datové schránky vůči orgánu veřejné moci učiněno. Proto správní orgány musely vést řízení o takovém podání ve vztahu ke společnosti ODVOZ VOZU, neboť na rozdíl od právní úpravy regulující civilní řízení a příslušných závěrů Nejvyššího soudu obsažených ve stanovisku Nejvyššího soudu z 5. 1. 2017, sp. zn. Pls. 1/2015, správní řád nestanoví, že k takto „vadnému podání“ (které nedisponuje příslušným podpisem, jelikož bylo zasláno z „cizí datové schránky“) se nepřihlíží. Nejvyšší správní soud proto souhlasí s tím, že řízení o takovémto odvolání bylo následně žalovaným zamítnuto z důvodu, že bylo podáno někým zjevně neoprávněným – osobou, která nebyla účastníkem řízení, ani nebyla zástupcem takového účastníka řízení, neboť nebyla doložena příslušná plná moc ve prospěch společnosti“.

31. V rozsudku ze dne 24. 7. 2024, č. j. 6 As 20/2024-27, Nejvyšší správní soud uvedl, že podání odeslané z datové schránky je přičitatelné osobě, z jejíž datové schránky byla datová zpráva odeslána. V této věci Nejvyšší správní soud rovněž posuzoval odpor podaný z datové schránky jiné osoby než samotného přestupce. Tento odpor nebylo možné považovat za bezvadný, vadou však nebyl nedostatek formy podání, které by v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu muselo být potvrzeno nebo doplněno. Nejvyšší správní soud za nedostatek považoval právě absenci průkazu zastoupení. Žalovaný tedy v uvedeném případě pochybil, jestliže nevyzval podatele k odstranění tohoto nedostatku, tedy k doložení plné moci opravňující jej jednat za pachatele přestupku.
32. Lze taktéž odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 As 211/2024-32 (dále jen „rozsudek ze dne 3. 12. 2024“). Tato věc se v podstatných rysech shoduje s nyní posuzovanou věcí. Nejvyšší správní soud posuzoval situaci, kdy poslední den lhůty pro včasné podání odporu podal odpor prostřednictvím své datové schránky jiný subjekt než přestupce. Žalovaný osobu, která podala odpor, vyzval k doložení oprávnění jednat jménem přestupce, a to ve lhůtě 5 dnů od doručení uvedené výzvy. Na tuto výzvu osoba, která podala odpor, nijak nezareagovala. Žalovaný podání zasláné prostřednictvím datové schránky jiné osoby než přestupce považoval za odpor podaný osobou neoprávněnou, a to pro nedostatek doložení oprávnění jednat za přestupce. Žalovaný však následně obdržel totožné podání, avšak tentokrát podané z datové schránky samotného přestupce. Následný odpor podaný prostřednictvím datové schránky přestupce žalovaný považoval za podání, které nebylo učiněno v zákonné osmidenní lhůtě, a tudíž za odpor opožděný. Nejvyšší správní soud v této souvislosti v bodu [14] rozsudku ze dne ze dne 3. 12. 2024 uvedl, že „nesouhlasí s tvrzením stěžovatelky, že jí podaný odpor byl pouze deklaratorním jednáním doplňujícím podpis na prvotním podání pana M. Pro tento argument nelze nalézt oporu v zákoně ani v judikatuře. Naopak, Nejvyšší správní soud se shoduje s žalovaným, který za jedinou chybějící náležitost podání pana M. nepovažoval podpis stěžovatelky, ale doložení oprávnění jednat stěžovatelčiným jménem. Nejvyšší správní soud má totiž za to, že na podání pana M. je potřeba nahlížet jako na podání přičitatelné právě panu M., který je fyzickou osobou, pro níž byla zřízena datová schránka, ze které byl podaný odpor odeslán.“

33. Nejvyšší správní soud doplnil, že „podání učiněné z datové schránky pana Musila bylo přičitatelné právě jemu. Na rozdíl od výše uvedeného rozsudku zdejšího soudu č. j. 6 As 20/2024-27, však v této věci žalovaný postupoval zcela správně. Žalovaný na odpor pana M. nenabídl jako na podání, které by v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu muselo být potvrzeno, ale postupoval v souladu s uvedenou judikaturou a pana M. vyzval k doložení chybějící plné moci oprávnující jej jednat za stěžovatelku, jelikož právě v absenci plné moci spočívala vada jeho podání. Nejvyšší správní soud se tak se stěžovatelkou ztotožňuje toliko v tom, že pokud by podání učinila elektronicky nepodepsaným e-mailem, měla by možnost tuto vadu zhojit v souladu s § 37 odst. 4 správního řádu. Jinak by rovněž žalovaný mohl postupovat také v případě, že by stěžovatelka prostřednictvím datové schránky pana M. zaslala podání, které by bylo opatřeno jejím elektronickým popisem. Žádný z těchto postupů však stěžovatelka ne zvolila, žalovaný proto za uvedené situace postupoval zcela správně, když žádný z podaných odporů nepovažoval za bezvadný“.
34. Krajský soud se se shora uvedenými závěry plně ztotožňuje a neshledal individuální okolnosti případu, které by odůvodňovaly se od rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2024 odchýlit. V posuzované věci bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání POSPA z datové schránky společnosti POSPA. Správní orgán I. stupně vyzval společnost POSPA, aby doložila plnou moc, tedy aby prokázala, že je oprávněna žalobce zastupovat. Společnost POSPA na výzvu nijak nereagovala a své zmocnění neprokázala. Na tom nemohlo nic změnit ani to, že žalobce zaslal správnímu orgánu I. stupně totožné podání jako odvolání POSPA, ale tentokrát ze své datové schránky. Žalobce ani společnost POSPA žádným způsobem nedali najevo, že mají za to, že se dvě samostatně činěná podání mají vzájemně doplňovat. Žalobce správní orgány neinformoval o tom, že společnost POSPA byla skutečně oprávněna za něj jednat, nevysvětlil danou situaci, uchýlil se toliko k tomu, že zaslal odvolání ze dne 30. 10. 2023. Žalovaný tak nepochybil, pokud považoval odvolání ze dne 30. 10. 2023 za samostatné podání, které však bylo podáno opožděně.
35. Krajský soud pak dále neshledal ve věci relevantní judikaturu, na kterou žalobce odkazoval. Jak plyne ze shora citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu, původně podané odvolání z datové schránky společnosti POSPA je třeba přičítat společnosti POSPA, a v takovém případě je nezbytné trvat na tom, že společnost POSPA musí doložit své oprávnění zastupovat žalobce, k čemuž nedošlo. V rámci nastalých skutkových okolností tak nepostačuje postup, jaký žalobce zvolil, protože podání činěné z cizí datové schránky nelze obecně považovat za podání žalobce. Stejně tak na nyní projednávanou věc nelze aplikovat závěry citované v žalobcem odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 405/2017. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval: „Pro úplnost rozšířený senát uvádí, že bude-li žaloba podepsána jak zmocnitelem, tak zmocněncem a zmocněnec na výzvu soudu k předložení plné moci nereaguje, soud v řízení dále postupuje, jako by účastník zastoupen nebyl.“ Ve věci žalobce však nenastala situace, kdy by bylo jedno podání podepsáno dvěma osobami, ale situace, kdy správnímu orgánu byla doručena dvě různá podání, každé podepsané jinou osobou (zaslané z datových schránek dvou subjektů). Žalovaný tak postupoval správně, pokud s oběma podáními naložil odlišně a nepresumoval jejich souvislost, a to zvláště za situace, kdy se žalobce rozhodl informaci o souvislosti obou podání a jím zamýšlených právních účincích obou podání vyjavit žalovanému a potažmo i soudu až v samotné žalobě. Žalovaný ve svém postupu nadto nezanedbal své povinnosti, když původního odesílatele, společnost POSPA, vyzval k doložení plné moci. Krajský soud

tedy nemá důvod žalovanému jeho postup nebo závěry uvedené v napadeném rozhodnutí, jakkoliv vytknout.

36. Pro úplnost krajský soud uvádí, že žalobce byl v řízení před krajským soudem zastoupen Mgr. Martinem Barošem, advokátem, na základě plné moci ze dne 10. 1. 2024. Dle informací České advokátní komory má Mgr. Martin Baroš od 23. 4. 2024 pozastavenou činnost, jeho zástupcem je Mgr. Rebeka Mořovská Židuliaková, advokátka.

VII. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud dospěl ze shora uvedených důvodů k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí nedostatky, pro které by bylo na místě žalobě vyhovět. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26. února 2025

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně